

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- het beroep tot nietigverklaring ontvankelijk verklaren;
- de artikelen 1 tot en met 4 van het besluit van de Commissie van 21 oktober 2015 gericht tot het Groothertogdom Luxemburg („Luxemburg”) in de zaak SA.38375 (2914/C ex 2014 NN) („bestreden besluit”) nietig verklaren;
- de Commissie verwijzen in de kosten van FCFE.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekende partij vier middelen aan.

1. Eerste middel, inhoudend dat het bestreden besluit in strijd is met artikel 107 VWEU omdat de Commissie het concept „selectief voordeel” onjuist heeft toegepast en niet heeft aangetoond dat de APA de mededinging heeft beperkt.
2. Tweede middel, inhoudend dat het bestreden besluit in strijd is met artikel 296, lid 2, VWEU en met de motiveringsplicht doordat de Commissie niet heeft toegelicht hoe zij het zakelijkheidsbeginsel afleidt uit het Unierecht, of wat het beginsel überhaupt inhoudt, en doordat zij de gevolgen van APA op de mededinging oppervlakkig heeft beschreven.
3. Derde middel, inhoudend dat het bestreden besluit in strijd is met het rechtszekerheidsbeginsel aangezien de door de Commissie gehanteerde nieuwe formulering van het zakelijkheidsbeginsel onzekerheid en verwarring veroorzaakt wat betreft een voorafgaande verrekenprijfspraak. Daarbij komt dat elke vorm van verrekenprijzen in strijd kan zijn met EU-staatssteunregels.
4. Vierde middel, inhoudend dat het bestreden besluit in strijd is met het beginsel van gewettigd vertrouwen, aangezien de Commissie gewettigd vertrouwen heeft opgewekt dat zij met het oog op staatssteun verrekenprijfspraken zou beoordelen op basis van de OESO-richtsnoeren, en haar plotselinge afwijking hiervan heeft het beginsel van gewettigd vertrouwen geschonden.

Beroep ingesteld op 23 december 2015 — Nederland/Commissie

(Zaak T-760/15)

(2016/C 059/58)

Procestaal: Nederlands

Partijen

Verzoekende partij: Koninkrijk der Nederlanden (vertegenwoordigers: M. Bulterman, B. Koopman en M. de Ree, gemachtigden)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht tot:

- nietigverklaring van het besluit van de Commissie van 21 oktober 2015 met als kenmerk C(2015) 7143 betreffende steunmaatregel SA.38374 (2014/C ex 2014/NN) die Nederland ten gunste van Starbucks ten uitvoer heeft gelegd;
- veroordeling van de Commissie in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekende partij vijf middelen aan.

1. Eerste middel, ontleend aan een onjuiste toepassing van artikel 107, lid 1, VWEU doordat de Commissie oordeelt dat de „Advanced Pricing Agreement” („APA”) een selectief karakter heeft.
  - Ten eerste zou de Commissie onvoldoende en niet afzonderlijk hebben aangetoond dat is voldaan aan het selectiviteitscriterium.
  - Ten tweede zou de Commissie ten onrechte het algemene Nederlandse stelsel van de vennootschapsbelasting als referentiekader hebben genomen. Voor de APA is het juiste referentiekader artikel 8b, lid 1, van de Wet op de Vennootschapsbelasting en het Verrekenprijsbesluit. In de APA zou gewoon uitvoering zijn gegeven aan dit referentiekader.
2. Tweede middel, ontleend aan een onjuiste toepassing van artikel 107, lid 1, VWEU doordat de Commissie de aanwezigheid van een voordeel toetst aan een Unierechtelijk zakelijkheidsbeginsel. Verzoekende partij voert echter aan dat er geen Unierechtelijk zakelijkheidsbeginsel bestaat en dat dit beginsel geen onderdeel is van de staatsteunbeoordeling.
3. Derde middel, ontleend aan een onjuiste toepassing van artikel 107, lid 1, VWEU doordat de Commissie oordeelt dat de APA een voordeel verleent aan Starbucks Manufacturing EMEA BV als gevolg van de keuze voor de „Transactional Net Margin Method” als verrekenprijsmethode.

De Commissie zou ten onrechte stellen dat de in de APA overeengekomen methode niet een betrouwbare benadering van een marktuitskomst oplevert. De Commissie zou ook niet aantonen dat de vergoeding aan Alki en de opslag op de kostprijs van de groene bonen geen zakelijke waarde zouden hebben.
4. Vierde middel, ontleend aan een onjuiste toepassing van artikel 107, lid 1, VWEU doordat de Commissie stelt dat de APA een voordeel verleent aan Starbucks Manufacturing EMEA BV als gevolg van de wijze van toepassing van de „Transactional Net Margin Method”.

De Commissie zou er ten onrechte van uitgaan dat de in de APA overeengekomen „Transactional Net Margin Method” op foutieve wijze is toegepast en resulteert in een voordeel voor Starbucks Manufacturing EMEA BV. De Commissie zou op geen enkele wijze aantonen dat de in haar ogen betere toepassing van de „Transactional Net Margin Method” tot een hogere belastbare winst en afwezigheid van een voordeel zou leiden.
5. Vijfde middel, ontleend aan een schending van de zorgvuldigheidsplicht doordat de Commissie niet alle relevante gegevens heeft beoordeeld en betrokken in het Besluit en zich mede baseert op anonieme gegevens, althans gegevens die nooit met de Nederlandse regering zijn gedeeld.

Beschikking van het Gerecht van 7 december 2015 — Ahrend Furniture/Commissie

(Zaak T-482/15) ⁽¹⁾

(2016/C 059/59)

Proceestaal: Frans

De president van de Derde kamer heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 337 van 12.10.2015.
